

عنوان مقاله:

بررسی نقش سرمایه اجتماعی بر کاهش فقر در ایران

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در مدیریت، اقتصاد و حسابداری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

فیض اله جوزاریان - دکتری علوم اقتصادی. استاد دانشگاه یاسوج

سمیه تربتی - کارشناس ارشد برنامه ریزی سیستمهای اقتصادی دانشگاه آزاد اسلامی واحد یاسوج دانشجوی دکتری

خلاصه مقاله:

فقر به معنای ناتوانی در تأمین نیازهای اساسی زندگی از قبیل خوراک، پوشاک، مسکن، معیشت خانواده و ... میباشد. مفهوم نیازهای اساسی بر حسب زمان و مکان متفاوت است و از حداقل نیازها برای زنده ماندن تا متوسط سطح زندگی را در بر می گیرد. فقر موجب محدود شدن توسعه انسانی گردیده و صدمات گسترده و طولانی مدتی بر جای می گذارد. بنابراین، کاهش فقر از اهداف توسعه به شمار میرود و در برنامههای توسعه اقتصادی کشور باتاکیدی که بر بسط و تحقق عدالت اجتماعی گردیده، اهمیت مضاعف یافته است. در بررسی پدیده فقر، توجه به ابعاد مختلف آن و بررسی عوامل تأثیرگذار بر فقر ضروری می باشد. از جمله این عوامل سرمایه اجتماعی به عنوان اصلیترین سرمایه ملی مد نظر می باشد. در این پژوهش به ابعاد مختلف این دو متغیر پرداخته و تأثیرات بلند مدت و کوتاه مدت سرمایه اجتماعی بر شاخص های فقر با روش همجمعی ARDL مورد بررسی قرار گرفت. سرمایه اجتماعی در کوتاه مدت تأثیر منفی دار منفی و در بلند مدت با تأثیر منفی که دارد، انتظار می رود با بکارگیری روشهای متعدد رفاه جامعه را افزایش دهد.

کلمات کلیدی:

فقر، سرمایه اجتماعی، ایران، کوتاه مدت، بلند مدت، هم تجمعی ARDL، رفاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/440049>

